

Warszawa, 25 września 2024 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.215.2024.ACK

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołań Pana [.....] i Pana [.....], Pana [.....], Pana [.....], Pana [.....], Pani [.....] reprezentowanej przez adwokata [.....] oraz Pana [.....] reprezentowanego przez adwokata [.....], od decyzji Wojewody Małopolskiego z 16 maja 2024 r., nr 6/BS/2024, znak: WI-II.7840.30.6.2024.EL, ,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 maja 2024 r. Wojewoda Małopolski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. pozwolenia na budowę dla inwestycji pn. „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700, MOP 8,4 MPa, relacji Wężeńców – Przewóz, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w tym:

- budowę Stacji Regulacyjno-Pomiarowej (SRP) oraz Stacji Pomiarowej EC (SPEC) „Kraków-Przewóz” – miasto Kraków, wraz z drogą dojazdową i niezbędną infrastrukturą towarzyszącą;
- budowę Zespołu Zaporowo-Upustowego (ZZU) DN 700 „Skrzeszowice” – gmina Kocmyrzów-Luborzyca, wraz z drogą dojazdową i niezbędną infrastrukturą towarzyszącą;
- budowę Zespołu Zaporowo-Upustowego (ZZU) DN 700 „Kraków-Jeziorko” – miasto Kraków, wraz z drogą dojazdową i niezbędną infrastrukturą towarzyszącą;
- budowę śluzy nadawczo-odbiorczej (SNO) DN 700 „Wężeńców” – gmina Słomniki i niezbędną infrastrukturą towarzyszącą;
- budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 500 MOP 8,4 MPa, długość ok. 1 km wraz z niezbędną infrastrukturą (odgałęzienie DN 500);
- budowę Zespołu Zaporowo-Upustowego (ZZU) DN 500 „Kraków-Na Niwach” – miasto Kraków (wraz z przebudową układu włączeniowego w istniejący system), wraz z drogą dojazdową i niezbędną infrastrukturą towarzyszącą;
- budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 300 o długość ok. 0,1 km łączącego projektowaną stację regulacyjno-pomiarową (SRP) Kraków Przewóz z istniejącym gazociągiem DN 500 (gazociąg połączeniowy DN 300);
- budowę kablowej linii światłowodowej (wzdłuż gazociągu DN 700) oraz budowę elementów ochrony katodowej;
- budowę fragmentu linii napowietrzanej elektroenergetycznej nN (po wcześniejszej rozbiórce kolidującego istniejącego odcinka z projektowanym zamierzeniem budowlanym);
- budowę fragmentu linii napowietrzanej linii teletechnicznej (po wcześniejszej rozbiórce kolidującego istniejącego odcinka z projektowanym zamierzeniem budowlanym);

- przebudową istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 300 na długości ok. 0,2 km (przebudowywany gazociąg DN 300)”;
na nieruchomościach położonych w województwie małopolskim, powiecie krakowskim, gminie Kocmyrzów-Luborzyca i Słomniki, powiecie proszowickim, gminie Koniusza i Radziemice oraz Mieście Kraków.

Od powyższej decyzji, Pan [.....] i Pan [.....], Pan [.....], Pan [.....], Pan [.....], Pan [.....], Pan [.....] oraz Pani [.....] reprezentowana przez adwokata [.....] i Pan [.....] reprezentowany przez adwokata [.....] złożyli w ustawowym terminie odwołania.

Po rozpatrzeniu powyższych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r., poz. 725), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestor – Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. – złożył wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane.

Zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 1286), ilekroć w przepisach ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Małopolskiego z 4 października 2023 r., znak: WI-IV.747.1.11.2023, ustalająca na rzecz Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. lokalizację inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla zamierzenia inwestycyjnego pn.: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN700 MOP 8,4 MPa relacji Wężeń-Przewóz wraz z infrastrukturą towarzyszącą” na działkach ewidencyjnych zlokalizowanych w województwie małopolskim, powiecie krakowskim, gminie Kocmyrzów-Luborzyca i Słomniki, powiecie proszowickim, gminie Koniusza i Radziemice oraz Mieście Kraków (sprostowaną postanowieniem Wojewody Małopolskiego z 30 listopada 2023 r., znak: WI-IV.747.1.11.2023).

Tym samym, inwestor dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Ustosunkowując się do zarzutu odwołania dotyczącego braku ostateczności i prawomocności ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 4 października 2023 r., znak: WI-IV.747.1.11.2023, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, co w ocenie Odwoływających uniemożliwia wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę spornego

zamierzenia, należy wyjaśnić, że decyzje administracyjne dopóki nie staną się ostateczne nie są wykonalne, chyba że zostanie im nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W przedmiotowej sprawie rygor natychmiastowej wykonalności ww. decyzji lokalizacyjnej wynika wprost z art. 34 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., zgodnie z którym decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Należy przy tym wyjaśnić, że istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych w zakresie terminalu jest to, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji staje się od razu wykonalna i jednocześnie stanowi tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji w terminie przez jakikolwiek podmiot trzeci nie wstrzymuje wykonania tej decyzji przez podmiot, który ją uzyskał i przystąpił na tej podstawie do realizacji poszczególnych etapów przedsięwzięcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 11 maja 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 533/21; wyrok WSA w Warszawie z 25 października 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1687/18).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne zamierzenie zgodne jest z postanowieniami ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 4 października 2023 r. o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie zgodne jest z ustaleniami decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z 28 kwietnia 2023 r., znak: OO.420.13.2022.EB.15, o środowiskowych uwarunkowaniach, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanym.

Analiza akt sprawy nie wykazała aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji naruszał przepisy techniczno-budowlane w tym w szczególności te określone przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez

projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Jak wynika z analizy akt sprawy projekt został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane, które przynależą do właściwej izby samorządu zawodowego.

Zarzuty Skarżących dotyczące zmiany trasy przebiegu spornego gazociągu przez działki będące ich własnością, pozostają bez wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia. Przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony na podstawie ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 4 października 2023 r. o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu. Stosownie do art. 15 ust. 2 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę. Innymi słowy GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest ustalonym na mocy ww. decyzji przebiegiem spornego zamierzenia. Jednocześnie należy wyjaśnić, że organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą zmieniać ustalonej lokalizacji inwestycji jak również nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę (zob. wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

Zarzuty Skarżących dotyczące prawidłowości postępowania w sprawie wydania ww. decyzji lokalizacyjnej oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pozostają bez wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia. GINB nie jest bowiem organem właściwym do oceny prawidłowości ww. decyzji. Natomiast jak już wskazano wyżej, jest nimi w sposób bezwzględny związany.

Odnosząc się do podnoszonych przez Skarżących kwestii strat ekonomicznych, utraty wartości nieruchomości i ograniczeń w przyszłym wykorzystaniu nieruchomości wskazać należy, że z treści ww. art. 24 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r. wynika, że ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje za odszkodowaniem.

Stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

Mając na uwadze zarzut dotyczący naruszenia art. 64 Konstytucji RP, poprzez niedozwolone ingerowanie w prawo własności, należy wyjaśnić, że w toku postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę organy administracji architektoniczno-budowlanej nie posiadają kompetencji do oceny wyboru wariantu dotyczącego lokalizacji przedsięwzięcia. Wariantowanie przebiegu inwestycji odbywa się na etapie postępowania w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań

realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi, co do trasy czy też wariantów projektowanej inwestycji. To na tym etapie nastąpiło m.in. przyjęcie wariantu lokalizacji inwestycji, jak również w tym postępowaniu zostały przeanalizowane wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi. Należy przy tym przypomnieć, że organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest bezwzględnie ustaleniami decyzji środowiskowej.

Odnosząc się do zarzutu Skarżących dotyczącego nieuwzględnienia przez organ wojewódzki słusznego interesu strony skarżącej należy wyjaśnić, że pojęcie "uzasadnionych interesów osób trzecich" powinno być interpretowane w sposób obiektywny, tj. zgodnie z regulującymi proces inwestycyjny przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Interesy te muszą zatem znajdować swoje umocowanie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. O naruszeniu interesów osób trzecich można mówić zatem jedynie wtedy, gdy zostały naruszone w tym względzie konkretne przepisy (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 grudnia 2022 r., sygn. akt II OSK 3792/19). Ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich nie może być jednak rozumiana w sposób absolutny. Nie chodzi bowiem o wszelkie utrudnienia, jakie może przynieść planowane przedsięwzięcie, a jedynie o takie, które mogą dotyczyć naruszeń interesów prawnych a nie interesów faktycznych innych osób (zob. wyrok NSA z 21 grudnia 2021 r., sygn. akt II OSK 2290/21).

Z analizy akt sprawy nie wynika, aby sporne zamierzenie powodowało naruszenie uzasadnionych interesów Skarżących. Należy bowiem wyjaśnić, że to na podstawie nie decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz na podstawie decyzji lokalizacyjnej Skarżący zostali ograniczeni w korzystaniu ze swoich nieruchomości poprzez częściowe pozbawienie lub ograniczenie przysługujących im tej pory praw właścicielskich do nieruchomości stanowiących ich własność.

Odnosząc się do zarzutu Pana [.....] wskazującego, że „nie miał jakiegokolwiek wiedzy odnośnie prowadzonego przez Organ I instancji postępowania administracyjnego (...)” należy wskazać, że organ wojewódzki pismem z 9 kwietnia 2024 r., znak: WI-II.7840.30.6.2024.EL (doręczonym w dniu 23 kwietnia 2024 r.), poinformował strony postępowania, w tym Skarżącego, o wszczęciu postępowania w omawianej sprawie oraz możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym sprawy. Skarżący nie skorzystał z możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Skarżącemu doręczono także w dniu 24 maja 2024 r. zawiadomienie o wydaniu decyzji Wojewody Małopolskiego z 16 maja 2024 r. Przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, nie przewidują obowiązku doręczania właścicielom nieruchomości innych pism w postępowaniu. W związku z powyższym za niezasadny należy uznać zarzut naruszenia art. 64 § 4 k.p.a. oraz art. 10 i 79 k.p.a.

Za bezzasadny należy również uznać zarzut Pani [.....] wskazujący, że [.....], jako spadkobierca po zmarłym [.....] został całkowicie bezpodstawnie pozbawiony udziału w postępowania. Należy wskazać, że na dzień wszczęcia postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, wydania decyzji, jak również złożenia odwołania przez panią [.....] w katastrze nieruchomości jak i w księgach wieczystych jako współwłaściciele działek nr ewid. 28/2 i 28/8 wpisami byli [.....] i [.....]. Organ wojewódzki korespondencję w niniejszej sprawie kierował do osób wskazanych w katastrze nieruchomości oraz na adres określony w katastrze nieruchomości. Zgodnie bowiem z art. 12 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji

inwestycji w zakresie terminalu wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminalu, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne (ust. 1). W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, przepis ust. 1 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio (ust. 1a). Zgodnie zaś z art. 15 ust. 4 ww. ustawy, do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 7, art. 8 ust. 1-1c, 3 i 3a, art. 9, art. 11 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 7 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego. W związku z powyższym, należy uznać, że [.....] został zawiadomiony o toczącym się postępowaniu w drodze obwieszczenia.

Za bezzasadne należy również uznać zarzuty Skarżących dotyczące naruszenia art. 6 (zasada praworządności), 7 (zasada prawdy obiektywnej), 8 (zasada zaufania publicznego), 77 (obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego), 80 (ocena na podstawie całokształtu materiału dowodowego) kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez naruszenie podstawowych zasad, tj. zasady praworządności, prawdy obiektywnej oraz pogłębiania zaufania obywateli i zasady przekonywania, a także równości wobec prawa, poprzez niepodjęcie wszelkich działań zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy z uwzględnieniem słusznego interesu Skarżących oraz niezbrania i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego. Materiał dowodowy jest zupełny, zebrano i rozpatrzono wszystkie dowody, przeprowadzono wnioski dowodowe, a ocena materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie została dokonana w sposób wszechstronny. Postępowanie w ww. sprawie wbrew twierdzeniom Skarżących było prowadzone w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa, zgromadzony materiał dowodowy został wnikliwie rozpatrzony, a podjęte orzeczenie nie narusza żadnych ze wskazanych przepisów postępowania administracyjnego. W sprawie nie istnieją również wątpliwości, które mogłyby być rozstrzygane na korzyść strony. Fakt, że strona nie zgadza się z przyjętym przez organ sposobem rozstrzygnięcia sprawy, nie oznacza, iż rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o wadliwie ustalony stan faktyczny lub prawny.

Decyzja organu wojewódzkiego zawiera wszystkie elementy wskazane w art. 107 § 1 i 3 k.p.a. Uzasadnienie faktyczne decyzji Wojewody Małopolskiego z 16 maja 2024 r. zawiera wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione oraz wskazanie dokumentów, na których oparł organ swoje rozstrzygnięcie. W uzasadnieniu decyzji organ wojewódzki omówił również przepisy prawa, które miały zastosowanie w niniejszej sprawie. Z tych też względów przedmiotowemu rozstrzygnięciu Wojewody Małopolskiego, nie można zarzucić, że zostało wydane z naruszeniem art. 107 § 1 k.p.a.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy decyzję Wojewody Małopolskiego z 16 maja 2024 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wysokość wpisu od skargi na niniejszą decyzję wynosi 500 zł. Strona ma prawo ubiegać się w Sądzie o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA GŁÓWNEGO INSPEKTORA
NADZORU BUDOWLANEGO

Filip Prusik-Serbinowski
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. Pan [.....]
2. Pan [.....]
3. Pan [.....]
4. Pan [.....]
5. Pan [.....]
6. Pan [.....]
7. Pan [.....]
8. Adwokat [.....]
9. Adwokat [.....]
10. Pan [.....] – pełnomocnik Operatora Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.
- adresy wg odrębnego rozdzielnika w aktach sprawy

Do wiadomości:

1. Małopolski Urząd Wojewódzki, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 12 ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 1286)
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. Łobzowska 67, 31-156 Kraków
3. Urząd Gminy Słomniki, ul. Kościuszki 64, 32-090 Słomniki
4. Urząd Gminy Kocmyrzów-Luborzyca, ul. Jagiellońska 7, 32-010 Luborzyca
5. Urząd Gminy Koniusza, Koniusza 55, 32-104 Koniusza
6. Urząd Miasta Krakowa, pl. Wszystkich Świętych 3-4, 31-004 Kraków
7. Starostwo Powiatowe w Krakowie, Al. Juliusza Słowackiego 20, 30-037 Kraków
8. Starostwo Powiatowe w Proszowicach, ul. 3 Maja 72, 32-100 Proszowice
9. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Krakowie, ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków
10. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków

11. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie, ul. Marsz. J. Piłsudskiego 22, 31-109 Kraków
12. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miechów, os. Kolejowe 54a, 32-200 Miechów
13. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, ul. Żelazna 59a, 00-848 Warszawa
14. PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa
15. Wodociągi Miasta Krakowa Spółka Akcyjna, ul. Senatorska 1, 30-106 Kraków
16. Zarząd Budynków Komunalnych w Krakowie, ul. B. Czerwieńskiego 16, 31-319 Kraków
17. Zarząd Dróg Miasta Krakowa, ul. Centralna 53, 31-586 Kraków
18. Zarząd Dróg Powiatowych Proszowice, Jakubowice 75, 32-100 Jakubowice
19. Zarząd Dróg Powiatu Krakowskiego, ul. Karola Wojtyły 106, 32-086 Batowice
20. Zarząd Dróg Wojewódzkich w Krakowie, ul. B. Głowackiego 56, 30-085 Kraków
21. Zarząd Zieleni Miejskiej w Krakowie, ul. W. Reymonta 20, 30-059 Kraków
22. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa Oddział Terenowy w Krakowie, ul. Zbożowa 4, 30-002 Kraków
23. Sekretariat DOR
24. aa